

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งที่จะสำรวจความคิดเห็น ความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาของครูอาจารย์ ครูโสตทัศนศึกษา และผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑

วิธีดำเนินงานวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เลือกจากโรงเรียนที่มีหน่วยโสตทัศนศึกษา หรือเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑ ได้โรงเรียนตัวอย่าง ๓๐ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนจำนวน ๓๐ คน กลุ่มตัวอย่างครูโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน ๓๐ คน กลุ่มตัวอย่างครูอาจารย์ผู้สอน จำนวน ๒๔๐ คน

๒. เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน ๓ ชุด แต่ละชุดมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบแบบประเมินค่า และแบบเปิด คือ

๒.๑ แบบสอบถาม ก. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่ ๑ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นต่องานโสตทัศนศึกษา

ตอนที่ ๓ ความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษา

ตอนที่ ๔ คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม ก ส่งไปจำนวน ๓๐๐ ชุด จากจำนวนที่ต้องการ ๒๕๐ ชุด แต่หลังจากที่ได้แบบสอบถามกลับคืนมาและคัดเลือกชุดที่กรอกข้อความสมบูรณ์ไว้ได้ ๒๐๒ ชุด คือ เป็นร้อยละ ๘๔.๑๗ ของจำนวนที่ต้องการ

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ แบบสอบถามส่วนที่เป็นแบบเลือกตอบวิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นความถี่ แล้วแปลงเป็นค่าร้อยละ

๔.๒ แบบสอบถามส่วนที่เป็นอัตราส่วนประ เหมินค่าวิเคราะห์โดย

ก. นำแบบสอบถามมาแจกนับ เป็นรายชื่อ เพื่อดูว่าแต่ละข้อมีผู้ตอบแบบสอบถาม แต่ละมาตราส่วน เท่าใด

ข. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าตอบแต่ละข้อ

๔.๓ แบบสอบถามแบบเปิดสรุปไว้เป็นข้อ ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ ๑

๑. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนทั้งหมด ๒๕ คน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ใหญ่คือมีจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๓ เป็นผู้ช่วยผู้บริหาร ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๘ และเป็นผู้ช่วยฝ่ายวิชาการจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๘ ในด้านคุณวุฒิปรากฏว่าผู้ที่มีวุฒิปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คือ ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๐๐ ปริญญาโท จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๐ โรงเรียนของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีการสอนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย คือมีจำนวนถึง ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๐๐ มีโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพียง ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๐

๒. สภาพและความคิดเห็นต่องานไอศหัตถศึกษาของผู้บริหาร ผลปรากฏดังนี้

๒.๑ โรงเรียนจำนวนมากมีหน่วยงานไอศหัตถศึกษาของโรงเรียน มีเพียงส่วนน้อยที่ยังไม่มีหน่วยไอศหัตถศึกษา เนื่องจากขาดความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และขาดบุคลากรที่จะดำเนินงาน

๒.๒ ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นดีที่จะสนับสนุนงานไอศหัตถศึกษาในโรงเรียนมีเพียงส่วนน้อยที่คิดว่างานไอศหัตถศึกษาเป็นงานที่ใช้เงินมากจึงไม่เอ่ยปากที่จะสนับสนุน

อย่างไรก็ดีผู้บริหารทุกคนมีความเห็นตรงกันว่า

ก. ทางสถานศึกษา ควรสนับสนุนที่จะใช้ ไอศหัตถอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีในการศึกษาช่วยการเรียนการสอน

ข. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูอาจารย์ผลิตและใช้ไอศหัตถอุปกรณ์ประกอบการสอน

ค. ทางโรงเรียนควรมีนโยบายจัดสรรงบประมาณ เพื่องานด้านไอศหัตถศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาโดยเฉพาะ

ง. ครูโสตทัศนศึกษาควรมีโอกาสได้เข้าร่วมพิจารณางบประมาณโสตทัศนศึกษา หรือ เทคโนโลยีการศึกษาประจำปีของโรงเรียน

จ. ครูโสตทัศนศึกษา ควรมีส่วนช่วยในการปรับปรุงด้านการเรียน การสอน ของ ครูอาจารย์ในโรงเรียน และ

ฉ. ครูโสตทัศนศึกษา ควรมีชั่วโมงสอนน้อยกว่าครูอาจารย์ผู้สอนทั่วไป

ค. สิ่งที่ผู้บริหารในโรงเรียนต้องทำให้มีการนิเทศทางเทคโนโลยีการศึกษา คือ

๓.๑ การจัดส่งครูโสตทัศนศึกษาหรือ เทคโนโลยีการศึกษาไปเข้ารับการอบรม ทางด้านโสตทัศนศึกษาหรือ เทคโนโลยีการศึกษาที่หน่วยราชการหรือสถาบันการศึกษาจัดขึ้น

๓.๒ การนิเทศในเรื่องการนำเทคโนโลยีทางสื่อการสอนมาใช้ประกอบการเรียน การสอน

๓.๓ การนิเทศครูอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา

๓.๔ การนิเทศในเรื่องการผลิตสื่อการสอน

๓.๕ การนิเทศในเรื่องการวิธีการจัดระบบ

๓.๖ ความศึกษานิเทศก์มาเยี่ยมเยียนที่โรงเรียน

๓.๗ การจัดการอบรมทางเทคโนโลยีการศึกษาที่เขตการศึกษา

ตอนที่ ๒

๑. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูโสต- ทัศนศึกษา ทั้งหมด ๒๔ คน เป็นชาย ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๘๓ หญิง ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๗ อายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๓ มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี เพียง ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ โรงเรียนที่ทำการสอนถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีถึง ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ สอนถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีเพียง ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ครูโสต ทัศนศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุดคือ ๒๒ คนคิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖ ส่วนระดับสูงกว่า

ปริญญาตรีไม่มีเลย นอกนั้นมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คือมี ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔ ครูโสตทัศนศึกษา ส่วนมากคือจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๔ มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษา โดยได้เคยศึกษาในสถาบันการศึกษามาบ้าง นอกจากนั้นมีประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษาโดยการศึกษาเองจากตำราและเอกสารต่าง ๆ จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๖ ครูโสตทัศนศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาสาขาอื่นมาโดยตรงมีเพียง ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๓ มีครูโสตทัศนศึกษาที่เคยเข้ารับการอบรมน้อยมาก คือมีจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๕

๒. สถานภาพทางด้านโสตทัศนศึกษา หรือเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียน

๒.๑ โรงเรียนส่วนใหญ่มีหน่วยงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน มีเพียงส่วนน้อยที่ยังไม่มีหน่วยโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียน ที่มีหน่วยโสตทัศนศึกษาส่วนใหญ่ มีห้องที่ปฏิบัติการโสตทัศนศึกษาคือ ห้องฉายภาพยนตร์ และห้องปฏิบัติการทางเสียง สื่อการสอนส่วนใหญ่เก็บไว้ที่สายวิชาต่าง ๆ และที่ห้องโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยโสตทัศนศึกษาส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหาร

๒.๒ จำนวนสื่อการสอนส่วนใหญ่ไม่เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน ครูอาจารย์ส่วนมากร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบการยืมคืนสื่อการสอน และการผลิตสื่อการสอน ครูอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการซื้อสำเร็จรูป

๒.๓ โรงเรียนส่วนมากมีครูอาจารย์ประมาณ ๕๐-๑๐๐ คน แต่ปรากฏว่ามีครูอาจารย์ใช้บริการด้านโสตทัศนศึกษาในแต่ละโรงเรียนไม่ถึง ๒๕ คน โสตทัศนศึกษาที่ครูใช้มากที่สุดคือ เครื่องฉายรองลงมาได้แก่เครื่องเสียง

๒.๔ งบประมาณที่ได้รับในด้านโสตทัศนศึกษา หรือเทคโนโลยีการศึกษา ในแต่ละปียังไม่พอ ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณที่จัดรวมไว้กับงบประมาณอื่น ๆ ของโรงเรียน เงินอุดหนุนนอกเหนือจากงบประมาณได้มาจากสมาคมครู - ผู้ปกครองและสมาคมศิษย์เก่า แต่ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับเงินอุดหนุนจากที่อื่นเลย

๒.๕ ครูโสตทัศนศึกษาส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรมทางด้านโสตทัศนศึกษา

หรือเทคโนโลยีการศึกษาเลย ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเข้ารับการอบรมดังกล่าว

๓. สิ่งที่ครูโสตทัศนศึกษาต้องการในการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาคือ

๓.๑ การจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ

๓.๒ การเข้ารับการอบรมทางโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาที่เขต
การศึกษาจัดขึ้น

๓.๓ การนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญทางโสตทัศนศึกษา หรือ เทคโนโลยีการศึกษามา
เยี่ยมเยียนที่โรงเรียน

๔. สิ่งที่ครูโสตทัศนศึกษาต้องการในการจัดการอบรมทางด้านโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษา คือ

๔.๑ การซ่อมบำรุงโสตทัศนอุปกรณ์

๔.๒ การจัดเก็บรักษาโสตทัศนอุปกรณ์

๔.๓ วิธีการบันทึกเสียง

๔.๔ การใช้เครื่องขยายเสียง

๔.๕ ระเบียบวิธีการยิงและการบริการทางโสตทัศนศึกษา

๔.๖ การล้าง ฮีต ขยายภาพ

๔.๗ การใช้เครื่องฉายภาพยนตร์ และ เทคนิคการใช้

๔.๘ การจัดป้ายนิเทศ

๔.๙ การถ่ายภาพ

๔.๑๐ การใช้เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป

๕. สิ่งที่ครูโสตทัศนศึกษาต้องการในการนิเทศการผลิตสื่อการสอน คือ

๕.๑ การผลิตสไลด์ประกอบ เทปเสียงคำบรรยาย

๕.๒ การผลิตสไลด์และฟิล์มสตริป

๕.๓ การผลิตบทเรียนแบบโปรแกรม

- ๔.๔ การผลิตชุดการสอนแบบต่าง ๆ
- ๔.๕ การผลิตภาพโปสเตอร์
- ๔.๖ การผลิตบัตรคำ แผนภูมิ และแผนภาพ

ตอนที่ ๓

๑. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนทั้งหมดจำนวน ๒๐๒ คน จากโรงเรียนที่ทำการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๑๒ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๘ ส่วนมากมีวุฒิระดับปริญญาตรี มีจำนวนถึง ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑๔ วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๔ ส่วนระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวนเพียง ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๘

ครูอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระยะเวลาทำงานประมาณ ๑-๓ ปี จำนวน ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๖ และมีครูที่ทำงานมาแล้วตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๖

๒. ความคิดเห็นทั่วไปของครูผู้สอนเกี่ยวกับงานสารสนเทศศึกษา หรือเทคโนโลยีการศึกษาของโรงเรียน

๒.๑ โรงเรียนส่วนมากมีหน่วยงานสารสนเทศศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียน มีเพียงส่วนน้อยที่ยังไม่มีหน่วยงานสารสนเทศศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาโดยเฉพาะ เนื่องจากขาดความพร้อมด้านอาคารสถานที่และขาดบุคลากรที่จะดำเนินงานด้านนี้ ครูผู้สอนทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า ควรจัดให้หน่วยงานสารสนเทศศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียน

๒.๒ สำหรับโรงเรียนที่มีหน่วยงานสารสนเทศศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาแล้ว ครูอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาคารสถานที่ที่ดำเนินงานอยู่ยังไม่เหมาะสม และจำนวนครูสารสนเทศศึกษา มีน้อยไปไม่เหมาะสมกับปริมาณงาน ครูสารสนเทศศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ โดยมีความสามารถพิเศษทางด้านสารสนเทศศึกษา

๒.๓ ครูอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าจำนวนสื่อการสอนที่โรงเรียนมีอยู่
ยังมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน ครูอาจารย์ส่วนใหญ่เคยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบ
การสอน ส่วนผู้ที่ไม่เคยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน เพราะ เห็นว่าเนื้อหาวิชาที่ตนสอนไม่จำเป็นต้อง
ต้องใช้สื่อทัศนูปกรณ์ และ ไม่มีความรู้ในเรื่องการใช้สื่อทัศนูปกรณ์

๒.๔ สื่อทัศนูปกรณ์ที่ครูอาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ สไลด์ หรือฟิล์มสตริป รอง
ลงมาได้แก่ เทปบันทึกเสียง และในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ทุกครั้ง ครูอาจารย์ผู้สอนได้ขอความช่วยเหลือ
เหลือจากครูโสตทัศนศึกษา สื่อการสอนส่วนมากครูอาจารย์ยืมมาจากหน่วยงานอื่น

๒.๕ ครูอาจารย์ผู้สอน ส่วนมากชอบใช้บริการโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยี
การศึกษาของโรงเรียน แต่ก็มีส่วนที่ไม่ชอบใช้บริการโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน สาเหตุที่
ครูชอบใช้บริการด้านนี้เพราะ อุปกรณ์ตรงกับเนื้อหาวิชาที่สอน สาเหตุที่ไม่ชอบใช้บริการด้านนี้เพราะ
อุปกรณ์ไม่พอ

๓. ความคิดเห็นของครูอาจารย์ผู้สอน ต่อการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษา คือ

๓.๑ หน่วยงานโสตทัศนศึกษาหรือ เทคโนโลยีการศึกษาของโรงเรียนควรจัดให้มีการ
อบรมครู เพื่อแนะนำการใช้เทคโนโลยีการศึกษา

๓.๒ ควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการการผลิตสื่อการสอน

๓.๓ ถ้าจัดให้มีการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาแล้ว ครูอาจารย์ผู้สอนจะใช้สื่อ-
ทัศนูปกรณ์ในการสอนมากขึ้น

๓.๔ การจัดการอบรมควรเป็นในช่วงระยะเวลาปิดเทอมภาคฤดูร้อน

๓.๕ ควรมีสักยานักศึกษาไปโสตทัศนศึกษามาที่โรงเรียน

๓.๖ ครูโสตทัศนศึกษาที่เป็นผู้นิเทศทางเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนได้

๔. ความต้องการการฝึกอบรมและการนิเทศของครูอาจารย์ในด้านการใช้สื่อการสอน
ของครูอาจารย์ มีตามลำดับความต้องการ คือ

๔.๑ วิธีการใช้สื่อการศึกษาประเภทภาพยนตร์

๔.๒ การใช้สไลด์-ฟิล์มสตริป

๔.๓ การใช้สื่อประเภทของจริง

๔.๔ การใช้สื่อประเภทภาพถ่าย ภาพเหมือน การ์ตูน

๔.๕ การใช้เทปบันทึกเสียง

๕. สิ่งที่เป็นปัญหาในการบริการสื่อการสอนของครูอาจารย์ผู้สอนคือ

๕.๑ ขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อการสอนตามต้องการ

๕.๒ ขาดผู้ช่วยเหลือในการผลิตสื่อการสอนตามที่ต้องการ

๕.๓ ไม่ทราบแหล่งบริการสื่อการสอนนอกโรงเรียน

๕.๔ ปริมาณสื่อการสอนไม่พอกับความต้องการ

๕.๕ ไม่มีเจ้าหน้าที่บริการสื่อการสอน

๕.๖ ไม่สะดวกในการยืมสื่อการสอนในโรงเรียน

๖. สิ่งที่เป็นปัญหาในการใช้สื่อการสอนของครูอาจารย์ผู้สอน คือ

๖.๑ ห้องเรียนมีปัญหาในการติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า การควบคุมแสงสว่าง และการ

ระบายอากาศ

๖.๒ ไม่มีเวลาพอในการเตรียมตัวใช้สื่อนวัตกรรม

๖.๓ สื่อการสอนส่วนใหญ่ชำรุดใช้การไม่ได้

๖.๔ สื่อการสอนที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับบทเรียน

จากผลของการวิจัย หอจะสรุปความต้องการการมีเทคโนโลยีการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

๑. ความต้องการของผู้บริหาร

๑.๑ ควรจัดให้มีการอบรมครู ศึกษาศึกษาหรือ เทคโนโลยีการศึกษา

๑.๒ ควรจัดให้มีการมีเทศในการนำสื่อการสอนมาใช้ประกอบการเรียน

การสอนแก่ครูอาจารย์ผู้สอน

๑.๓ ควรจัดให้มีการมีเทศครูอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ในด้านเทคโนโลยี

การศึกษด้วย

๑.๕ ควรจัดให้มีการนิเทศเรื่องการผลิตสื่อการสอน

๑.๕ ควรจัดให้ครูโสตทัศนศึกษามีโอกาสสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาและ

ประสบการณ์

๒. ความต้องการของครูโสตทัศนศึกษา

๒.๑ เขตการศึกษาควรจัดการอบรมทางด้านโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษา และลักษณะการจัดควรจัดเป็นเชิงปฏิบัติการ

๒.๒ ควรมีสักขานิตเทศทางโสตมาเยี่ยมเยียนที่โรงเรียนเพื่อทราบปัญหาและแนะนำวิธีแก้ไขที่เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

๒.๓ การจัดการอบรมทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา ควรเน้นหนักในด้าน การซ่อมบำรุงโสตทัศนอุปกรณ์ การจัดเก็บรักษาและการใช้โสตทัศนอุปกรณ์

๒.๔ การนิเทศทางด้านการผลิตสื่อการสอนควรเน้นในด้านการผลิตสไลด์ ประกอบเทปเสียงคำบรรยาย การผลิตบทเรียนแบบโปรแกรม และชุดการสอนแบบต่าง ๆ

๓. ความต้องการของครูผู้สอน

๓.๑ หน่วยโสตทัศนศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษาของโรงเรียน ควรจัดให้มีการอบรมครูเพื่อแนะนำการใช้สื่อการสอน

๓.๒ ควรจัดให้มีการอบรมการผลิตสื่อการสอนเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของครูโสตทัศนศึกษา

๓.๓ ควรมีสักขานิตเทศฝ่ายโสตทัศนศึกษามาเยี่ยมเยียนที่โรงเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นให้ครูอาจารย์เห็นความสำคัญของการใช้สื่อการสอน

๓.๔ ครูโสตทัศนศึกษาควรเป็นผู้นิเทศทางเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนได้

สรุปความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาทั้งของ ผู้บริหาร ครูโสตทัศนศึกษา และครูผู้สอน ที่มีความต้องการตรงกันดังนี้คือ

๑. ต้องการให้มีกรอบบทเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งทางด้านการใช้สารสนเทศอุปกรณ์ และการผลิตสื่อการสอน

๒. ต้องการให้มีศึกษานิเทศก์ทางเทคโนโลยีศึกษามานิเทศที่โรงเรียน

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

๑. เขตการศึกษาควรเป็นศูนย์กลางของงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยการจัดหาศึกษานิเทศก์ทางฝ่ายสารสนเทศศึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านสารสนเทศศึกษา หรือเทคโนโลยีการศึกษาไว้คอยให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูสารสนเทศศึกษาในโรงเรียน เพราะครูสารสนเทศศึกษามีส่วนมากมีประสบการณ์การเรียนรู้ทางด้านนี้โดยตรงน้อยมาก

๒. เขตการศึกษา ควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาทางด้านสารสนเทศศึกษา หรือเทคโนโลยีการศึกษา เป็นประจำทุกปีโดยขั้นแรกให้เชิญผู้บริหารมาทำความเข้าใจให้เห็นความสำคัญของเทคโนโลยีการศึกษาเสียก่อนจากนั้นจึงดำเนินการอบรมครูสารสนเทศศึกษาเพื่อเผยแพร่แนวความคิดและวิธีการไปสู่ครูอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียน

๓. ควรมีศึกษานิเทศก์ฝ่ายสารสนเทศศึกษา ออกนิเทศเยี่ยมเยียนโรงเรียนบ้าง เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาของแต่ละท้องถิ่นเพื่อนำมาแก้ไขได้อย่างเหมาะสมสิ่งสำคัญคือ ควรเน้นการนิเทศในด้าน การแก้ปัญหาและการช่วยตัวเองในการผลิตสื่อการสอนแก่โรงเรียนให้เหมาะกับสภาพของแต่ละโรงเรียน

๔. ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศเทคโนโลยีควรมีความเชี่ยวชาญและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีบุคคลิกดีเพื่อสร้างศรัทธาแก่ครูอาจารย์ที่จะไปนิเทศให้เห็นคุณค่าของการใช้เทคโนโลยีการศึกษา

๕. นอกจากการเยี่ยมเยียนโรงเรียนแล้ว ฝ่ายนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาควรจัดทำ จุลสารเกี่ยวกับการใช้สื่อหรือผลิตสื่ออย่างง่ายแก่โรงเรียนด้วยพร้อมทั้ง เป็นศูนย์กลางการแจ้งข่าวแหล่งผลิตสื่อการสอนประเภทวัสดุด้วย

๖. นอกจากผู้เชี่ยวชาญทางสัตวศาสตร์ หรือ เทคโนโลยีการศึกษาแล้วครูโสตก็
สามารถเป็นผู้มีเทศทางเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศเทคโนโลยีการศึกษาจากโรงเรียน
มัธยมในส่วนกลาง และทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะหลักสูตรการ
ศึกษาปัจจุบันเน้นในเรื่องการใช้สื่อการสอนมาก แต่ครูผู้สอนส่วนมากมีปัญหาในเรื่องสื่อการสอน
ทั้งด้านการใช้และการผลิต บุคคลที่จะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้คือ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายโสตทัศนศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย